

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/43/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212202236
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8212202236.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci žalobcu S. Š., R.. XX.XX.XXXX, N. N.V. XX, XXX XX D., zastúpený Vojčík & Partners, s.r.o., Rázusova 28, 040 01 Košice proti žalovanému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o poskytnutie poisťného plnenia, takto

rozhodol:

Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1.835,60 € a z iných trov vo výške 1.108,97 €, na účet právneho zástupcu žalobcu Vojčík & Partners, s.r.o., Rázusova 28, 040 01 Košice, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplata sumy 39.332,38€ titulom neposkytnutého plnenia z poisťnej zmluvy a úrokov z omeškania vo výške 9% ročne z uvedenej sumy od 08.06.2010 do zaplata.

2. O žalobe žalobcu rozhodol okresný súd rozsudkom č.k. 6C 43/2012-92 zo dňa 11.02.2013 tak, že zaviazal žalovaného na zaplata sumy 39.332,38€ s 9% ročným úrokom

z omeškania od 30.11.2011 do zaplata, vo zvyšku čo do úrokov z omeškania žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania postupom podľa § 142 ods. 2 OSP.

3. Na odvolanie oboch strán, Krajský súd v Prešove (ďalej iba „krajský súd“) svojim rozsudkom č.k. 8Co 99/2013-136 zo dňa 28.04.2014 rozsudok okresného súdu, čo do priznanej sumy titulom plnenia z poisťnej zmluvy potvrdil a v prevyšujúcej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Krajský súd vo svojom rozsudku citoval rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 122/02 zo dňa 27.03.2003 a v súvislosti s otázkou omeškania žalovaného v tejto veci vyslovil právny názor, že prvým dňom omeškania je deň nasledujúci po dni vykonateľnosti rozsudku, ktorým bolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

5. Následne bolo vo veci nariadené pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, kde jeho neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca. Z uvedeného dôvodu súd prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalobcu postupom podľa § 101 ods. 2 OSP.

6. Právny zástupca žalobcu poukázal na ich vyjadrenie zo dňa 12.10.2014 a uplatnil trovy konania. V uvedenom vyjadrení žalobca opierajúc sa o iný rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo 19/09 zo dňa 25.03.2009 mal za to, že nie je možné en - bloc aplikovať na všetky poistné udalosti rozsudok NS SR, na ktorý sa odvolal krajský súd a poukazujúc na ustanovenia § 787 ods. 1 a 797 ods. 2 OZ žiadal priznať úroky z omeškania.

7. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, pretože sa do omeškania s poukazom na závery krajského súdu nedostal, keďže plnil skôr, ako sa rozhodnutie v predmetnej veci stalo vykonateľným. Rozhodnutie, o ktoré sa opiera žalobca, podľa neho rieši inú situáciu. Trovy konania neuplatnil.

8. V zmysle § 226 OSP je okresný súd viazaný právnym názorom krajského súdu v prejednávanej veci, pretože po vrátení veci okresnému súdu nedošlo k zmene skutkového stavu, oproti stavu z ktorého vychádzal krajský súd pri vyslovení svojho právneho názoru. Z uvedeného dôvodu okresný súd v intenciách právneho názoru krajského súdu, dospel v tejto veci k záveru popísaného v nasledujúcom bode.

9. Rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu čo do priznanej sumy z poistného plnenia sa stal vykonateľným dňa 10.06.2014 (čl. 136). Žalovaný žalobcovi plnil dňa 09.06.2014, čo vyplýva zo žalobcom predloženého výpisu o pohybe na bežnom účte. Je zrejmé, že žalovaný sa tak nemohol dostať do omeškania so svojím plnením, pretože plnil skôr, ako sa právoplatné rozhodnutie v prejednávanej veci stalo vykonateľným. Z uvedeného dôvodu musel potom súd žalobu vo zvyšku (týkajúcej sa úrokov z omeškania) zamietnuť.

10. Je potrebné ešte uviesť, že právny zástupca žalobcu na poslednom pojednávaní uviedol, že žiadajú úroky z omeškania od 09.12.2010 do 09.06.2014. Pôvodne ich žiadali od 08.06.2010. Podľa § 41 ods. 2 OSP súd posudzuje každý úkon podľa obsahu, aj keď je nesprávne označený. V úkone, ktorý právny zástupca žalobcu učinil na poslednom pojednávaní, žiadal, aby súd žalobcovi, pokiaľ ide o úroky z omeškania, prisúdil kvantitatívne menej, ako pôvodne žiadal. Tento úkon bol realizovaný právnym zástupcom, od ktorého sa očakáva podanie kvalifikovaného návrhu, a preto súd ustanovenie § 41 ods. 2 OSP

neinterpretovať v okolnostiach tohto prípadu striktno formálne tak, aby označený úkon automaticky posúdil ako čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania. Súd konštatuje, že konečné rozhodnutie o zamietnutí konkrétneho nároku žalobcu (úroky z omeškania) oproti rozhodnutiu, ktorým by bola časť tohto nároku zamietnutá a vo zvyšnej časti by bolo konanie zastavené, nemá vplyv ani na rozhodnutie o trovách konania. Z tohto dôvodu súd považuje takýto postup za súladný aj s obsahom základného práva účastníka konania podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, keďže aspekt materiálnej ochrany práv bol v danom prípade zachovaný.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu účastníkov v konaní. V súlade s § 224 ods. 1 a 3 OSP rozhodnuté bolo aj o trovách odvolacieho konania.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo v časti vyhovené (istina), v časti bola zamietnutá (úroky z omeškania). Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.04.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004). Keďže žalobca úroky z omeškania zo sumy 39.332,38 € vo výške 9 % ročne žiadal pôvodne od 08.06.2010 do zaplatenia tejto sumy, pričom istina tu bola zaplatená dňa 09.06.2014, súd pri výpočte úspechu a neúspechu za rozhodné pre výpočet výšky úroku z omeškania vzal toto obdobie (t.j. od 08.06.2010 do 09.06.2014).

Žalovaný nárok- istina s úrokom z omeškania kapitalizovaným ku dňu 09.06.2014 (deň zaplatenia istiny do ktorého sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania) tak činí 53.521,13 € (z toho istina je 39.332,38 € a kapitalizovaný úrok z omeškania je 14.188,75 €).

Prisúdený nárok činí istina vo výške 39.332,38 € a neprisúdený (zamietnutý) nárok činia úroky z omeškania vo výške 14.188,75 € (t.j. 9 % ročne zo sumy 39.332,38 € od 08.06.2010 do 09.06.2014).

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 73,5 % (t.j. v časti o zaplatenie istiny vo výške 39.332,38 €) v ktorej bolo žalobe právoplatne vyhovené. Žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 26,5 % (t.j. v časti

o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 39.332,38 € od 08.06.2010 do 09.06.2014 v ktorej bola žaloba zamietnutá).

Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 26,5 % od úspechu žalobcu v rozsahu 73,5 % vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47 %.

Žalobca trovy konania v zákonnej lehote vyčíslil v podaní zo dňa 16.10.2014 tak, že tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 2.359,50 € a trov jeho právneho zastúpenia vo výške 5.487,38 €.

Trovy konania žalobcu považované súdom za účelné, dôvodné a preukázané pozostávajú z náhrady trov jeho právneho zastúpenia za poskytnuté právne služby advokátskou kanceláriou vo výške spolu 3.905,53 € a z iných trov konania vo výške 2.359,50 € titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 7 úkonov právnej služby vo výške spolu 3.496,99 € (1./ prevzatie, príprava zastúpenia a prvá porada s klientom; 2./

žaloba; 3./ zastúpenie na pojednávaní dňa 15.10.2012; 4./ vyjadrenie zo dňa 04.02.2013; 5./ zastúpenie na pojednávaní dňa 11.02.2013; 6./ vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 21.05.2013; 7./ zastúpenie na pojednávaní dňa 15.10.2014) pri sume 499,57 € za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 a 2 v spojení s § 14 ods.1 písm. a/, b/ a c/ Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 a § 13a ods.1 písm. d/ tejto Vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013, čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné / režijný paušál / za 7 hore uvedených úkonov právnej služby vo výške 54,14 € (1á 7,41 € +2á 7,63 € +3á 7,81 €+1á 8,04 €), náhrady cestovných výdavkov vo výške 136,81€ (za použitie motorového vozidla OPEL INSIGNIA LIMOUSINE HB s priemernou kombinovanou spotrebou PHM podľa predloženého technického preukazu 8,9 l/100 km právnym zástupcom žalobcu na cestu na pojednávanie z miesta jeho sídla - Košice do Bardejova a späť dňa 15.10.2012 a dňa 11.02.2013 a za použitie motorového vozidla OPEL ZAFIRA TOURER s priemernou kombinovanou spotrebou PHM podľa predloženého technického preukazu 5,2 l/100 km právnym zástupcom žalobcu na cestu na pojednávanie z miesta jeho sídla - Košice do Bardejova a späť dňa 15.10.2014 podľa zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, pri cestnej vzdialenosti pre jednu cestu 153,4 km, sume základnej náhrady 0,183 €/km a cene PHM zistenej postupom podľa § 7 ods.5 posledná veta zák. č. 283/2002 Z.z. 1,577 €/l pri ceste dňa 15.10.2012, 1,497 €/l pri ceste dňa 11.02.2013 a 1,333 €/l pri ceste dňa 15.10.2014); z náhrady premeškaného času právneho zástupcu žalobcu za 12 polhodín pre dve cesty Košice - Bardejov a späť dňa 11.02.2013 a dňa 15.10.2014 spolu vo výške 158,52 € podľa § 17 Vyhlášky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách advokáta spolu 3.846,46 €. Keďže advokátska kancelária zastupujúca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, súd v súlade s vyúčtovaním trov konania a v súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky zvýšil priznanú náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času o daň z pridanej hodnoty vo výške 59,07 €. Súd, riadiac sa vyúčtovaním trov konania zo dňa 16.10.2014 vyhotoveného právnym zástupcom žalobcu nezvýšil o daň z pridanej hodnoty priznanú odmenu vo výške 3.496,99 € a náhradu na režijnom paušále v sume 54,14 €, a to preto, lebo z týchto položiek daň z pridanej hodnoty vo vyúčtovaní trov konania žiadaná nebola a súd, viazaný vyúčtovaním trov konania nemôže v rámci náhrady trov konania priznať nárok, ktorý sa neuplatňuje.

V prípade plného úspechu v spore by teda žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 6.265,03 € (z toho 3.905,53 € ako trovy právneho zastúpenia a 2.359,50 € ako iné trovy konania). Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 OSP patrí len 47 % tejto sumy, teda 2.944,57 € (z toho 1.835,60 € ako trovy právneho zastúpenia a 1.108,97 € ako iné trovy konania).

Trovy konania je žalovaný v zmysle § 149 ods. 1 OSP povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pre úplnosť súd uvádza, že v rámci náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu nepriznal odmenu ani paušálnu náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné požadované za úkon právnej služby - výzva na plnenie poisťného zo dňa 18.11.2011. Nejedná sa jednak o výdavky platené v bezprostrednej súvislosti s konaním (R14/1985), resp. výdavky, ktoré možno priznať v rámci náhrady trov konania podľa § 137 OSP, keďže s výnimkou prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a spísania žaloby nemožno ostatné úkony vykonané pred začatím konania považovať za trovy

konania, lebo konanie v zmysle § 82 ods.1 OSP začína dňom keď došiel súdu návrh na jeho začatie. Naviac normotvorca novelou Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. číslo 209/2009 Z.z. s účinnosťou od 1.6.2009 výslovné vypustil z § 14 ods.1 písm. c) písomné podanie protistrane ako úkon, za ktorý patrí odmena a

tento stav ku dňu 18.11.2011 stále platil. Keďže výzva na plnenie poistného je práve písomným podaním protistrane, ktorého odmeňovanie bolo z vyhlášky vypustené, aj z uvedeného dôvodu trovy spojené s jej vyhotovením nebolo možné pojať do priznanej náhrady trov konania.

Súd nepriznal ani odmenu a paušálnu náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné požadované za úkon právnej služby - odvolanie proti rozsudku zo dňa 29.04.2013, keďže žalobca s týmto svojim odvolaním bol neúspešný a nárok na náhradu trov s ním spojených mu nevznikol.

Súd nepriznal ani odmenu a paušálnu náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné požadované za úkon právnej služby -vyjadrenie zo dňa 12.10.2014 a to z dôvodu neúčelnosti. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu v tomto podaní argumentuje v prospech svojho nároku, reagujúc na rozhodnutie odvolacieho súdu ktoré mu bolo riadne doručené ešte dňa 04.06.2014. Podľa názoru súdu, toto samostatné vyjadrenie, ktoré bolo uskutočnené až viac ako 4 mesiace po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu právnomu zástupcovi žalobcu, a až bezprostredne pred nariadeným pojednávaním, ktorého sa následne právny zástupca žalobcu osobne zúčastnil, vyúčtoval zaň trovy a tieto mu boli priznané nespĺňa kritérium účelnosti vynaložených trov s ním spojených (§ 142 ods. 1 OSP) ako zákonnú podmienku ich náhrady. Za situácie, keď žalobca hoci mal na to dostatočný priestor uskutočniť takéto vyjadrenie faxom až dňa 13.10.2014 o 17:24, t.j. jeden pracovný deň pred pojednávaním, hoci právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie na ústne pojednávanie na ktorom bolo možné všetky skutočnosti uvedené v tomto vyjadrení priamo uviesť doručené ešte dňa 31.07.2014 je treba ho považovať za absolútne neúčelné. Zásade hospodárnosti konania a účelnosti vynaložených trov by zodpovedal len taký postup, pri ktorom by právny zástupca žalobcu skutočnosti uvedené vo svojom písomnom vyjadrení uviedol buď až priamo na pojednávaní konanom dňa 15.10.2014, ktorého sa zúčastnil, alebo žeby svoje vyjadrenie súdu zaslal v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním, aby bolo možné nielen vyžiadať stanovisko žalovanej strany k takémuto vyjadreniu, ale aj poskytnúť jej naň dostatočný priestor, keďže v opačnom prípade vyhotovenie takéhoto samostatného vyjadrenia úplne postráda zmysel a je neúčelné, nakoľko druhému účastníkovi ani súdu už nedáva priestor akokoľvek naň reagovať inak než až na nariadenom pojednávaní, na ktorom bolo možné všetky tieto skutočnosti vo vyjadrení obsiahnuté priamo uviesť.

V súvislosti so zastúpením žalobcu na pojednávaní dňa 15.10.2012 súd nepriznal náhradu za stratu času. Podľa § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. totiž náhrada za stratu času patrí iba advokátovi za predpokladu, že vykonáva úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. V predmetnej veci sa však uvedeného pojednávania zúčastnil advokátsky koncipient advokáta žalobcu, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta, preto na jej priznanie chýba akýkoľvek právny podklad. Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené v § 24 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov. Toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta - viď § 63 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z.. Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 zák. č. 586/2003 Z.z. v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa preto spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Za čas strávený cestou

koncipienta na pojednávanie mu patrí riadna mzda, preto neprichádza do úvahy duplicitné kompenzovanie tohto času náhradou za stratu času. Už len z povahy a účelu náhrady za stratu času advokáta vyplýva, že nemožno ju stotožňovať napr. s náhradou hotových výdavkov advokáta ktoré patria aj v prípade, že úkon vykonáva koncipient, lebo na rozdiel od hotových výdavkov, ktoré v danom čase môžu vzniknúť advokátovi paralelne, ten istý čas advokáta reprezentovaný konkrétnym časovým úsekom je možné stratiť len raz. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkon právnej služby vykonáva osobne advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Účelom náhrady straty času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda stratu za čas počas ktorého by mohol vykonávať inú odbornú prácu ale v dôsledku cestovania to robiť nemôže. Prisúdená náhrada za stratu času je riadnym príjmom advokáta. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je advokátom vyslaný na služobnú cestu. Pri ceste koncipienta na pojednávanie žiadna strata času advokáta, ktorú by bolo možné nahradiť nevzniká, lebo za tento čas advokát môže riadne vykonávať svoju odbornú prácu, resp. tento čas tráviť napr. cestou na iné pojednávanie a koncipient má tento čas odmenený mzdou. Za tento čas preto advokátskemu koncipientovi nepatrí náhrada za stratu času, ale náhrada cestovných výdavkov v zmysle zákona o cestovných náhradách. Ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času, za ktorý patrí advokátskemu koncipientovi mzda. Advokát, ktorý advokátskeho koncipienta zamestnáva, môže počas tohto času riadne vykonávať inú odbornú prácu. Ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej odbornej práce, prípadne za stratu svojho času

stráveného cestou niekam inam ako aj z náhrady za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Takisto by potom v prípade priznania náhrady za stratu času mohlo dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojím zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov, náhrada za stratu času by bola priznávaná opakovane, čo je v zjavnom rozpore so zmyslom a účelom § 17 označenej vyhlášky. Nakoľko pojednávania na tunajšom súde sa dňa 15.10.2012 zúčastnil advokátsky koncipient, ktorý bol v pracovnoprávnom vzťahu s advokátom žalobcu, náhradu za stratu času za uvedené pojednávanie súd nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

Podľa ustanovenia § 205 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 odsek 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.